

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.6.2005
KOM(2005) 259 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

**FN-topmødet 2005 – Håndtering af de globale udfordringer og fremgang for et
reformeret FN**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET

FN-topmødet 2005 – Håndtering af de globale udfordringer og fremgang for et reformeret FN

FN-topmødet i New York den 14. til 16. september 2005 giver det internationale samfund mulighed for at nå til enighed om nye kollektive tiltag og forpligtelser, der kan behandle de vigtigste udfordringer i verden i dag samt styrke FN's kapacitet og gøre organisationen mere effektiv. Den Europæiske Union er fast besluttet på at støtte et effektivt multilateralt samarbejde, således som det er udtrykt i den europæiske sikkerhedsstrategi og Kommissionens meddelelse om "Den Europæiske Union og De Forenede Nationer: et argument for multilateralt samarbejde"¹ fra september 2003, og vil leve op til det internationale samfunds forventninger om, at den vil bidrage kraftigt til, at FN-topmødet bliver en succes. EU er aktivt engageret i at fremme et konkret topmøderesultat, der opfylder dets ønske om at gøre en betydelig indsats til støtte for en fuld gennemførelse af millenniumerklæringen og sætte FN i stand til bedre at medvirke til at imødegå det 21. århundredes udfordringer.

De forslag, som Kommissionen fremsatte på udviklingsområdet den 12. april 2005, og de ambitiøse forpligtelser, som EU påtog sig den 24. maj 2005 på grundlag heraf, er et vigtigt vidnesbyrd om EU's vilje til at bidrage til, at topmødet bliver en succes. EU bidrager også til at fremme dagsordenen på andre områder, herunder fredsopbygning og menneskerettigheder. Den beslutning, som Europa-Parlamentet vedtog den 9. juni 2005, er et meget konstruktivt bidrag. EU må også vise sin vilje til at sikre en rettidig gennemførelse af topmøderesultaterne og over for sine partnere påvise, hvordan den påtænker at bidrage effektivt til denne gennemførelse, herunder gennem Fællesskabets politikker og instrumenter. I denne meddelelse vil Kommissionen på grundlag af holdninger, som der er enighed om i EU, på en række centrale områder fremsætte handlingsorienterede forslag til EU-holdninger og –aktioner i forbindelse med topmødet og opfølgningen heraf.

ET HØJT AMBITIONSNIVEAU FOR TOPMØDET OG FAST VILJE TIL AT GENNEMFØRE DETS RESULTATER

Kommissionen forventer, at der træffes så mange klare og handlingsorienterede beslutninger som muligt på topmødet, og at de vil blive gennemført så hurtigt som muligt derefter. Det fremgår af det udkast til slutdokument, der blev fremlagt af formanden for FN's Generalforsamling Jean Ping den 3. juni 2005², at det i visse tilfælde vil være nødvendigt at fastlægge yderligere detaljer i forbindelse med foreslåede beslutninger efter topmødet. I så fald bør der så vidt muligt fastlægges en klar frist for processen, og dette må ikke berøre de beslutninger, der træffes på selve topmødet.

EU's støtte til at behandle de vigtigste udfordringer i verden af i dag og til reform af FN vil ikkeophøre med topmødet. EU bør vise sin vilje til at sikre en opfølgning og gennemførelse

¹ KOM(2003) 526 af 10.9.2003, godkendt af Rådet den 8. december 2003 og af Det Europæiske Råd den 12. december 2003.

² http://www.un.org/ga/president/59/draft_outcome.htm

af topmødets resultater. EU bør indtage en klar ledende rolle, der afspejler Unionens støtte til et effektivt multilateralt samarbejde.

I denne fase af topmødeforberedelserne var det ikke muligt at dække alle de spørgsmål, der skal behandles på topmødet, i denne meddelelse, der kun fokuserer på nogle for EU centrale områder, hvor Kommissionen kan yde et konkret bidrag. Det begrænsede antal emner skal derfor ikke forstås således, at andre spørgsmål på topmødedagsordenen, der ikke er dækket her, er mindre vigtige for EU. Meddelelsen omhandler også tanker i forbindelse med gennemførelsen, hvilket bør ses som eksempler på, hvordan opfølgningen af topmødet kan sikres.

1. UDVIKLING: TILVEJBRINGELSE AF ØGET OG MERE EFFEKTIV BISTAND OG SAMMENHÆNG I POLITIKKER

Det udkast til slutdokument for topmødet, som er fremlagt af formanden for Generalforsamlingen, indeholder en række positive henstillinger på udviklingsområdet, der giver et godt grundlag for et fornuftigt resultat i september. EU håber navnlig, at andre lande vil følge det eksempel, det har sat ved at påtage sig **faste forpligtelser om nye og ambitiøse mål på udviklingsfinansieringsområdet**, særlig for officiel udviklingsbistand (ODA), på grundlag af Monterrey-konsensusen og Barcelona-tilsagnene, om **policy-sammenhæng** og om **særligt fokus på Afrika**. EU's nye kollektive tilsagn om en BNP-tærskel på 0,56 % i 2010 (hvilket skulle give 20 mia. EUR mere i officiel udviklingsbistand (ODA) pr. år i 2010 end forventet i 2006) og 0,7 % i 2015 (hvilket vil give 45 mia. EUR mere pr. år til den tid) er et vigtigt skridt fremad for international solidaritet og et klart tegn på, at EU ønsker et vellykket topmøde. EU er desuden stadig fast besluttet på i samarbejde med de internationale finansieringsinstitutioner at finde løsninger på spørgsmålet om uforsvarligt store gældsbyrder og ønsker en fuld gennemførelse af det udvidede HIPC-initiativ. Det vil være af afgørende betydning at opnå enighed om omfanget af og metoderne for en yderligere multilateral gældssanering for at sikre, at individuelle gældsbyrder på langt sigt kan afdrages.

EU har ud over bistandens omfang besluttet også at rette en særlig opmærksomhed mod dens kvalitet og effektivitet og vil arbejde for bedre komplementaritet i felten ved levering af bistand og for yderligere afbinding af bistand. I sit kommende forslag til en ny erklæring om EU's udviklingspolitik vil Kommissionen stille forslag om, hvordan det kan sikres, at der tages hensyn til topmøderesultaterne inden for de relevante områder.

Da EU yder mere end halvdelen af al ODA på verdensplan, og Det Europæiske Fællesskab selv tegner sig for 10 % af ODA, er det afgørende at opnå en bedre gennemførelse. EU bør tale for, at der på FN-topmødet lægges vægt på mere effektiv bistand. Kommissionen har fra 2000 været fuldt optaget af en forvaltningsreform, der har medført en væsentligt hurtigere og bedre levering af Fællesskabets eksterne bistand. Store politiske reformer, bedre strategisk programlægning og evaluering, strømlinede ledelsesstrukturer, forbedrede arbejdsmetoder og uddelegering af beslutninger til Kommissionens delegationer har kendetegnet denne proces. Dette har resulteret i et eksternt bistandsprogram, der fremmer koordination og sammenhæng på EU-plan.

Øget finansiering og bedre levering af bistand er vigtige instrumenter, som supplerer den indsats, der gøres af udviklingslandene selv, hvis primære ansvar er erkendt i Monterrey-konsensusen. EU har fremhævet betydningen af, at disse bestræbelser, der også fokuserer kraftigt på at mobilisere lokal udviklingsfinansiering, støttes med **andre politikker** for at nå

millenniumudviklingsmålene. EU har påtaget sig en række konkrete forpligtelser om at øge policy-sammenhængen og endnu engang bekræfte, at andre politikker skal begunstige udviklingen.

EU erkender, at de otte millenniumudviklingsmål er af central betydning for bekæmpelse af fattigdom og vækst i alle udviklingslande, og gentager sin vilje til at nå alle målene. EU bør fuldt ud anerkende **den forbindelse, der er mellem en gennemførelse af millenniumudviklingsmålene og en opfyldelse af de forpligtelser, man allerede har påtaget sig under større internationale konferencer.** For eksempel bør en række spørgsmål vedrørende bæredygtig udvikling, seksuel og reproduktiv sundhed, beskæftigelse og anstændigt arbejde behandles i topmødekonklusionerne.

Kommissionen foreslår, at EU i forbindelse med topmødet giver udtryk for vilje til bedre at tilpasse sin udviklingspolitik til de prioriteter, som udviklingslandene har fastsat i deres strategier for fattigdomsbekæmpelse i overensstemmelse med millenniumsudviklingsmålene. Dette vil gøre det lettere at tilvejebringe forudsigtelig ekstra finansiering og øge koordinationen og sammenhængen i udviklingssamarbejdet. EU bør også tilskynde det internationale donorsamfund til at foretage den nødvendige tilpasning.

Specielt kræver den dårlige situation i Afrika og de ringe udsigter til at nå millenniumudviklingsmålene i denne verdensdel en særlig opmærksomhed. I maj gav Rådet – på grundlag af forslag fra Kommissionen – en række tilsagn om at prioritere Afrika politisk og fremskynde EU's indsats på et begrænset antal områder. EU har bekræftet, at den vil øge sin finansielle bistand til **Afrika syd for Sahara** og kollektivt stå for mindst 50 % af den aftalte stigning i de officielle udviklingsbistandsmidler til kontinentet. Dette vil svare til 10 mia. EUR mere pr. år i 2010 og 22 mia. EUR mere pr. år i 2015. En øget støtte til Afrika indebærer yderligere investeringer fra donorer og partnerlande i god regeringsførelse, indbyrdes forbindelser, fødevarerikkerhed, menneskelig, social og økonomisk udvikling, tilvejebringelse af basale tjenesteydelser samt bæredygtighed på miljøområdet. Kommissionen bekræfter, at den til efteråret agter at fremsætte forslag om en omfattende og langsigtet EU-strategi for Afrika, som skal vedtages af Det Europæiske Råd i december 2005.

For så vidt angår kampen mod overførbare sygdomme har EU fornyet og styrket sit engagement i bekæmpelsen af HIV/AIDS, malaria og tuberkulose (TB) gennem eksterne foranstaltninger i et nyt europæisk handlingsprogram, som blev vedtaget af Kommissionen i april 2005³. Dette handlingsprogram vil lette koordinationen og EU's fælles tiltag (EF og medlemsstaterne). Som ønsket af Rådet i dets konklusioner om handlingsprogrammet vil Kommissionen og medlemsstaterne udarbejde en køreplan for at øge sammenhængen i og koordinationen af EU's bestræbelser for at bekæmpe HIV/AIDS, malaria og TB gennem eksterne EU-foranstaltninger. Handlingsprogrammet og køreplanen kan også bidrage til at skabe forbindelse til FN's tværtjenstlige strategi for bekæmpelse af disse tre sygdomme. I denne forbindelse bør EU understrege behovet for at rette en særlig opmærksomhed mod børn af forældre med HIV/AIDS.

EU bør også lægge stor vægt på et godt resultat af anden fase af verdenstopmødet om informationssamfundet, der finder sted i Tunis i november 2005, da informations- og kommunikationsteknologier spiller en central rolle i forbindelse med at opnå millenniumudviklingsmålene.

³ KOM(2005) 179.

2. HANDEL OG UDVIKLING: MOBILISERING AF HANDEL SOM DRIVKRAFT FOR UDVIKLING

EU bør kraftige fremhæve brugen af **international handel som drivkraft for udvikling** med en handelspolitik, der støtter andre politiske prioriteter såsom udvikling, fattigdomsbekæmpelse, miljøbeskyttelse og fremme af anstændigt arbejde for alle. En opfordring fra topmødet om hurtigt – og senest i 2006 - at afslutte Doha-udviklingsrunden på en måde, der opfylder dette udviklingsløfte, bør hilses velkommen. EU har i maj 2005⁴ bekræftet sin stærke vilje til at sikre et udviklingsvenligt, bæredygtigt og ambitiøst resultat af Doha-udviklingsdagsordenen, som giver de størst mulige gevinster på udviklingsområdet og derved bidrager til at nå millenniumsudviklingsmålene. EU vil fortsætte sin indsats i denne forbindelse, herunder på WTO-ministermødet i Hongkong i december 2005. Et ambitiøst resultat vil give nye muligheder for markedsadgang for varer og tjenesteydelser fra udviklingslandene og robuste og udviklingsfremmende handelsregler.

Kommissionen erindrer om tilsagnet⁵ om at arbejde hen imod told- og kontingentfri markedsadgang for alle varer fra de mindst udviklede lande og finder, at de udviklede lande bør indfri dette løfte på FN-topmødet.

Topmødet bør også erkende vigtigheden af yderligere finansiering til støtte for udviklingslandenes egne strategier for handelstilpasning og integration i det multilaterale system. EU vil fortsat bistå udviklingslandene med at integrere handel i deres nationale udviklingsstrategier og gennemføre de nødvendige interne reformer. EU vil yderligere forbedre sin generelle præferenceordning og sine oprindelsesregler til fordel for udviklingslandene.

Topmødet bør også anerkende og støtte den rolle, som regionale organisationer og regional integration spiller på en lang række områder, herunder handel, naturligvis forudsat at de er forenelige med WTO-reglerne. EU vil yderligere fremme regional integration som en værdifuld strategi for en problemfri og gradvis integration af udviklingslandene i verdensøkonomien, særlig inden for rammerne af økonomiske partnerskabsaftaler med AVS-landene.

3. BESKÆFTIGELSE OG SOCIALE ANLIGGENDER: GLOBALISERINGENS SOCIALE DIMENSION

Topmødet bør endnu en gang bekræfte tilsagnet om opfølgning af København-topmødet, og navnlig bør der i et globalt udviklingspartnerskab gøres en indsats for at **fremme anstændigt arbejde** for alle (og herunder bekæmpe børnearbejde), hvilket bør være en del af nationalt ejede udviklingsstrategier. Anstændigt arbejde omfatter ikke blot fuld og produktiv beskæftigelse, men også en række andre vigtige elementer såsom grundlæggende arbejdsstandarder, arbejdsvilkår, ligestilling mellem kønnene, investeringer i menneskelig kapital, social sikkerhed, sikkerhed på arbejdspladsen og social dialog. Det er nødvendigt at anerkende betydningen af en **integreret politisk tilgang** og **sammenhæng i udviklingspolitikken** og i denne forbindelse fremme gensidigt styrkende politikker for økonomi, beskæftigelse samt sociale og miljømæssige spørgsmål på globalt, regionalt og nationalt plan.

⁴ Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), 23. og 24. maj 2005.

⁵ LDC III, Bruxelles, maj 2001.

EU er fast besluttet på at mobilisere alle sine politikker, herunder handels- og udviklingspolitikken og politikkerne og instrumenterne for eksterne forbindelser, for at fremme anstændigt arbejde og bedre reagere på chancerne og udfordringerne ved globaliseringen. I december 2004 understregede Det Europæiske Råd vigtigheden af at styrke globaliseringens sociale dimension, så den medfører de størst mulige fordele for alle, såvel mænd som kvinder, på grundlag af rapporten fra Verdenskommissionen om Globaliseringens Sociale Dimension og Kommissionens forslag⁶. Med henblik herpå vil EU samarbejde med nationale myndigheder, arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet. Den vil fremme indsatsen for at sikre politisk sammenhæng mellem de internationale institutioner og opmuntre dialogen og samarbejdet mellem WTO, Bretton Woods-institutionerne og ILO.

EU vil endvidere øge sin støtte til Fair Trade som et middel til bæredygtig udvikling og udryddelse af fattigdom og fremmer fortsat europæiske virksomheders sociale ansvar som et relevant bidrag fra erhvervslivet til bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse.

4. LIGESTILLING MELLEM MÆND OG KVINDER GENNEM INTEGRERING AF KØNSASPEKTET OG SPECIFIKKE FORANSTALTNINGER

Ligestilling mellem mænd og kvinder er af central betydning for udvikling og udryddelse af fattigdom samt for fred, sikkerhed og menneskerettigheder og bør igen stærkt bekræftes og fremmes gennem en kombination af integrering af ligestillingsaspektet og specifikke foranstaltninger i politikker og programmer inden for alle livets områder. Der bør tages hensyn hertil i alle partnerskabsforbindelser og i nationale udviklingsstrategier, herunder i strategier for fattigdomsbekæmpelse. En kønsbalanceret deltagelse i beslutningsprocesser bør fremmes, herunder i FN's organer. FN-topmødet bør fuldt ud afspejle en ligestillingssynsvinkel, der bør integreres i opfølgningen af alle vigtige FN-konferencer på det økonomiske, sociale og miljømæssige område. Dette er den forpligtelse, som EU har påtaget sig i tiåret for Beijing-handlingsplanen. EU bør sigte mod, at topmødet igen bekræfter, at kvinder skal kunne udøve alle menneskerettigheder, samt at handel med kvinder effektivt skal bekæmpes som et led i kampen mod menneskehandel. Der skal også lægges særlig vægt på behovet for bedre at løse spørgsmålet om vold mod kvinder.

Kommissionen vil fortsat støtte initiativer vedrørende integrering af kønsaspektet og specifikke foranstaltninger inden for alle områder af udviklingssamarbejdet. I den forbindelse har Kommissionen truffet betydelige foranstaltninger med hensyn til kapacitetsopbygning og uddannelse. Der er planlagt et udvidet kapacitetsopbygningsprogram for 2007-2009, som vil fokusere på at øge kapaciteten hos centrale aktører i partnerlandene. Kommissionen støtter også specifikke initiativer om ligestilling mellem kønnene, som sigter mod at overvåge tendenser, styrke langedialogen og udvikle nationale strategiske planer ud fra et kønsperspektiv.

5. BEVARELSE AF MILJØET OG BESKYTTELSE AF NATURRESSOURCEGRUNDLAGET FOR UDVIKLING

Hvis topmødets mål skal nås, bør det være en central del af det endelige resultat, at betydningen af en bæredygtig udvikling og beskyttelse af naturressourcegrundlaget for

⁶ KOM(2004) 383 af 18.5.2004.

udvikling og fattigdomsbekæmpelse anerkendes. Opnåelse af det syvende millenniumudviklingsmål, ”miljøets bæredygtighed”, er rent faktisk afgørende, hvis andre millenniumudviklingsmål for fattigdom, sundhed eller ligestilling skal nås.

EU har på sin side spillet en ledende rolle for at fremme bæredygtig udvikling og har inddraget forbindelserne mellem bæredygtig udvikling og fattigdomsbekæmpelse i en række af sine politikker. Den er fortsat stærkt engageret i at opfylde og undertiden overopfylde globale mål for bæredygtig udvikling, både hjemme og internationalt. Unionen gør en indsats for at bekæmpe forbrug og produktion på ikke-bæredygtigt grundlag og arbejder for at bryde sammenhængen mellem økonomisk vækst og forringelse af miljøet⁷. Den har også udarbejdet sin egen strategi for bæredygtig udvikling, der nu er under revision med henblik på styrkelse af de internationale aspekter.

EU integrerer i stigende grad miljøet i sin udviklingspolitik og støtter udviklingslandene med at påtage sig forpligtelser i forbindelse med multilaterale miljøaftaler. I forbindelse med sin fokusering på Afrika vil EU øge støtten til at bekæmpe forringelse af miljøet. Den har fremmet mekanismer til at beskytte udviklingslande mod skadelige stoffer og skadeligt affald og har derved fjernet de skadeligste menneskeskabte stoffer.

EU vil fortsat fremme en række miljørelaterede initiativer og politikker til fordel for de fattige lande. EU er for eksempel verdens største donor af udviklingsbistand til **vand og sanitet**. Især er EU's vandinitiativ og AVS-EU-vandfaciliteten partnerskabsbaserede værktøjer, der bidrager til at nå internationale mål for drikkevand og sanitet. På **energiområdet** har EU iværksat EU-energiinitiativet for fattigdomsudryddelse og bæredygtig udvikling (EUEI) og godkendt en AVS-EU-energifacilitet, der skal give øget adgang til moderne energitjenester, herunder bæredygtig anvendelse af biomasse til energi til husholdningsbrug. EU er fortsat indstillet på at øge den vedvarende energis andel i det samlede energiudbud og vil arbejde sammen med sine partnere i Johannesburg-koalitionen for vedvarende energi om at nå dette mål.

Blandt de spørgsmål, der skal behandles på topmødet, finder Kommissionen, at følgende bør have særlig opmærksomhed:

- De globale udfordringer i forbindelse med **klimaændringer** kræver, at alle lande samarbejder i videst muligt omfang, og at de deltager i en virkningsfuld, omkostningseffektiv og passende international indsats afpasset efter deres fælles, men forskellige, ansvarsområder og respektive kapacitet. På topmødet bør der træffes beslutning om at gennemføre samordnede globale foranstaltninger for at mindske klimaændringer og begrænse deres negative virkninger, og der bør indledes formelle drøftelser om mere omfattende internationale rammer for bekæmpelse af klimaforandringer efter 2012 på konferencen om klimaændringer i Montreal i november og december 2005.

EU har genbekræftet sit engagement i Kyoto-protokollen og vil i stigende grad inddrage klimaændringer i sit udviklingssamarbejde⁸. EU erkender også, at det er nødvendigt at

⁷ Der er udarbejdet en integreret varepolitik, der bygger på en livscyklusbetragtning for varer, og en miljøteknologihandlingsplan; kommende initiativer vil omfatte tematiske strategier for bæredygtig udnyttelse af naturressourcer og genbrug af affald.

⁸ ”Klimaændring og udviklingssamarbejde” - KOM(2003) 85 - og den handlingsplan, der skal ledsage EU's strategi for klimaændring og udviklingssamarbejde for 2004-2008, Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser), den 22. november 2004.

støtte udviklingslandenes tilpasningsbestrebelse, navnlig for de fattigste og mest udsatte lande. EU er begyndt at udarbejde mellem- og langfristede strategier for at vinde kampen mod klimaændringer, både internt i EU og sammen med det internationale samfund⁹. Til støtte herfor deltager EU i en åben dialog med sine internationale partnere om udviklingen i den internationale klimaændringsindsats efter 2012 og om, hvordan den kan støtte en bæredygtig udvikling i udviklingslandene.

- De mål for **biodiversitet**, der blev fastsat på verdensstopmødet om bæredygtig udvikling, er langt fra nået. Ifølge FN's millenniumvurdering af økosystemer ”vil det være nødvendigt med en indsats af hidtil uset omfang, for at den hastighed, hvormed biodiversiteten forsvinder, kan bremses væsentligt inden 2010”. For at nå millenniumudviklingsmålene (især for fattigdom, vand, sundhed og miljø) er det afgørende vigtigt, at biodiversiteten bevares. På topmødet bør alle regeringer derfor opfordres til individuelt og kollektivt at øge indsatsen betydeligt for at gennemføre konventionen om den biologiske mangfoldighed og gennemføre Johannesburg-tilsagnet om at opnå en væsentlig reduktion af tabet af biodiversitet inden 2010.

EU har på sin side forpligtet sig til at standse tabet af biologisk mangfoldighed i Europa inden 2010, og Kommissionen foreslår en revision af EU's biodiversitetsstrategi for at nå dette mål. Den vil også øge de bevillinger, der er øremærket til biodiversitet, og forstærke indsatsen for at inddrage spørgsmålet om biodiversitet i udviklingsbistanden.

- **Ørkendannelse** påvirker ofte de mest marginaliserede grupper i nogle af verdens fattigste lande. FN-konventionen om bekæmpelse af ørkendannelse har imidlertid stadig ikke opnået de ønskede resultater. Topmødet bør opfordre til en øget opmærksomhed om ørkendannelse i sektorpolitikker og strategier for at fremskynde gennemførelsen, og deltagerne i konventionen bør opfordres til at fastsætte verificerbare mål på nationalt og regionalt plan, som skal være opnået inden 2015, sammen med en global metode til vurdering af de fremskridt, der gøres.
- Bæredygtig anvendelse af ressourcer og forvaltning af **havene**, der er en fælles ressource for hele menneskeheden, er af afgørende betydning for en bæredygtig udvikling. EU støtter det centrale bidrag, som FN yder til forvaltning af havene gennem UNCLOS og Johannesburg-planen fra 2002 om gennemførelse af WSSD. Kommissionen har påbegyndt forberedelsen af en grøn bog, som vil blive vedtaget i første halvdel af 2006, og som vil udgøre et første skridt hen imod en samlet havpolitik og behandle spørgsmål såsom international havforvaltning og havret, udveksling af oplysninger, forskning, søfartssikkerhed, miljøbeskyttelse samt bæredygtig økonomisk udnyttelse af havet og dets ressourcer.

6. BEDRE KATASTROFEBEREDSKAB OG -FOREBYGGELSE

Sårbarhed over for naturkatastrofer er et centralt anliggende, og EU bør støtte, at der på topmødet etableres et globalt tidligt varslingsystem for alle naturkatastrofer, og at resultatet af verdenskonferencen om katastrofebegrænsning i Kobe i januar 2005 gennemføres fuldtud. Det er af afgørende betydning, at der tages hensyn til katastrofeberedskab og -forebyggelse i

⁹ ”At vinde kampen mod den globale klimaændring” - KOM(2005) 35 - og Det Europæiske Råd af 25. og 26. marts 2005.

strategier for opnåelse af millenniumudviklingsmålene, strategidokumenter om fattigdomsbekæmpelse og nationale strategier for bæredygtig udvikling.

EU er fast besluttet på at hjælpe ofrene for sådanne katastrofer, herunder katastrofer som følge af miljøforringelser, uanset om de befinder sig i det ramte land eller har måttet krydse en statsgrænse for at finde et sikkert opholdssted, idet det skal erindres, at den globale opvarmning alene kan bringe 200 mio. mennesker i fare inden 2050.

Kommissionen har desuden skitseret foranstaltninger¹⁰, der skal styrke EU's katastrofeberedskab, idet den understreger, at Hyogo-erklæringen og den indsatsplan, der blev vedtaget på verdenskonferencen om katastrofebegrænsning, fortsat bør være udgangspunktet for EU's strategi for bedre forebyggende foranstaltninger, tidlig varsling og katastrofeberedskab. EU bør bl.a. rette en særlig opmærksomhed mod at integrere katastroferisikobegrænsning i politikker for bæredygtig udvikling og i programmer i lande, som har været ramt af katastrofer, og mod at styrke institutioner, mekanismer og kapacitet på alle niveauer for at opbygge modstandsdygtighed over for naturens luner og et katastrofeberedskab (både inden for og uden for EU).

7. FRED OG KOLLEKTIV SIKKERHED: EFFEKTIVISERING AF SYSTEMET

Kommissionen finder det vigtigt, at topmødet erkender forbindelsen mellem grænseoverskridende sikkerhedsmæssige trusler (herunder fattigdom, bevæbnede konflikter, vold mod civilbefolkningen – især kvinder og børn, masseødelæggelsesvåben, terrorisme, organiseret kriminalitet, forringelse af miljøet og smitsomme sygdomme) samt behovet for en samordnet præventiv indsats mod disse trusler (herunder gennem udviklingsbistand til behandling af de tilgrundliggende årsager). Fremkomsten af en ny sikkerhedskonsensus bør være baseret på denne erkendelse.

7.1.1 *Fredsbevarelse*

Den Europæiske Union har for nylig forstærket sin indsats for at øge den internationale krisestyringskapacitet, herunder på det fredsbevarende område. Dette bidrag er fuldt ud anerkendt i udkastet til slutdokument. EU erkender vigtigheden af en regional tilgang til fredsbevarelse og har derfor etableret en fredsfacilitet, der kan yde støtte til den afrikanske fredsbevarelseskapacitet. Kommissionen vil vedblive med at bidrage til en yderligere udvikling af EU's krisestyringskapacitet.

7.1.2. *Fredsopbygningskommission*

Det er afgørende, at der opnås enighed om at nedsætte en **fredsopbygningskommission**. Et sådant organ vil dække en klar mangel i FN-systemet. EU bør støtte et bredt mandat, der anlægger en helhedsbetragtning for fredsopbygning, idet det bør dække hele spektret fra fredsbevarelse til mere langsigtede udviklingsproblemer. I stabiliserings- og udviklingsfasen skal der gøres en intensiv indsats for at befæste en holdbar fred og forhindre, at konflikter igen blusser op. På topmødet bør der træffes beslutning om at nedsætte en fredsopbygningskommission samt om dens grundlæggende mandat, dens indberetninger til FN's Sikkerhedsråd og ECOSOC, måden hvorpå den sammensættes samt en frist for, hvornår

¹⁰ I KOM(2005) 153 om en styrkelse af EU's katastrofe- og kriseberedskab i tredjelande og i KOM(2005) 137 om fællesskabsordningen for civilbeskyttelse.

den skal indlede sit arbejde. På topmødet bør det endvidere besluttes at etablere et støttekontor for fredsopbygning, og der kan også træffes beslutning om oprettelse af en flerårig fond for fredsopbygning (de nærmere detaljer kan udarbejdes efter topmødet). Kommissionen foreslår, at EU støtter den frist, som formanden for Generalforsamlingen har foreslået for nedsættelsen af Fredsopbygningskommissionen, nemlig den 31. december 2005.

EU vil afgjort bidrage til Fredsopbygningskommissionens fremtidige arbejde med anvendelse af EF- og EKSF-instrumenter, jf. den europæiske sikkerhedsstrategi. EU har allerede i mange år ydet et betydeligt bidrag til fredsopbyggende aktiviteter rundt om i verden, herunder gennem fællesskabsinstrumenterne i dets politikker for eksterne forbindelser og udvikling. I det følgende behandles især elementer i forbindelse med første søjle.

I betragtning af de finansielle midler, som Fællesskabet råder over, og dets globale tilstedeværelse er EF velplaceret til at kunne imødegå de udfordringer, der opstår efter konflikter. Dette sker gennem en lang række eksterne bistandspolitiske tiltag, målrettede økonomiske foranstaltninger (nødhjælp, genopretning, genopbygning og udvikling) samt særlige programmer for menneskerettigheder, ligestilling mellem kønnene, institutionsopbygning, demokratisering og retsstatsprincippet. Da det forvalter verdens største handelspartners handelspolitik, kan det desuden benytte handelsrelaterede instrumenter, der har spillet og kan spille en afgørende rolle for at løse de problemer, der forekommer efter konfliktsituationer.

I de seneste år har Det Europæiske Fællesskab talrige gange ydet betydelig bistand til fredsopbyggende aktiviteter, f.eks. i Afghanistan, Irak, Kosovo, Den Demokratiske Republik Congo, Sudan, Côte d'Ivoire, Liberia samt Mellem- og Latinamerika og til Den Afrikanske Union, tre regionale afrikanske organisationer osv. Kommissionen vil gøre sig overvejelser om erfaringerne fra disse tiltag og om den bedst mulige praksis for derved i nært samarbejde med FN's høje repræsentant og generalsekretær at bidrage til drøftelserne i FN om oprettelsen af Fredsopbygningskommissionen og dens arbejde.

I betragtning af Det Europæiske Fællesskabs erfaring og bidrag til fredsopbygningsaktiviteter i hele verden bør det **deltage fuldt ud i alle Fredsopbygningskommissionens møder.**

7.1.3. Sanktioner

EU har konstant understreget, at Unionen er fast besluttet på, at alle FN's Sikkerhedsråds **sanktioner** straks skal gennemføres. Den bør støtte alle bestræbelser for, at alle medlemmer af FN også reelt gennemfører dem. Topmødet skal tage hensyn til behovet for yderligere at øge effektiviteten af målrettede individuelle sanktioner og samtidig seriøst overveje yderligere forbedringer af procedurerne for opførelse på og sletning af lister, så fundamentale rettigheder overholdes. EU bør understrege, at bæredygtigheden af målrettede individuelle sanktioner – der er blevet det foretrukne redskab i mange af de sanktionsordninger, der er indført af FN's Sikkerhedsråd – også afhænger af respekten for menneskerettighederne og passende midler til at sikre en sådan respekt på FN-plan.

7.1.4. Håndskydevåben og lette våben

Ophobning og spredning af **håndskydevåben og lette våben** er fortsat en trussel mod international sikkerhed, personers sikkerhed og socioøkonomisk udvikling. Kommissionen er

enig i FN's Generalsekretærs analyse¹¹. Dette problem har særligt negative følger for fred og bæredygtig udvikling, navnlig i Afrika. Det er derfor vigtigt, at der på topmødet opnås enighed om et retligt bindende internationale instrument, der kan regulere mærkning og sporing af og ulovlig handel med håndskydevåben og lette våben. Der bør være opnået enighed om en sådan konvention inden konferencen om revision af handlingsprogrammet næste år. Lederne bør også forpligte sig til at fremskynde forhandlingerne om et instrument vedrørende ulovlig mæglervirksomhed ved levering af våben. På topmødet bør der også tilskyndes til forhandlinger om en traktat om international våbenhandel. Topmødet bør stræbe efter, at foranstaltninger vedrørende ødelæggelse af overskudslagrene af håndskydevåben og lette våben indarbejdes bedre i demobiliserings-, afvæbnings- og reintegrationsprocessen og i udviklingsprocessen. Kommissionen fremhæver sin stærke støtte til FN's protokol om skydevåben. EU's medlemsstater og Europol er ved at gennemføre en række initiativer vedrørende bekæmpelse af ulovlig handel med skydevåben, som sandsynligvis vil medvirke til at forebygge konflikter og bekæmpe terrorisme.

Landminer er fortsat en af de største trusler mod personsikkerheden i mange lande, især i områder, hvor der har været konflikter. Det skal sikres, at der fortsat ydes bistand til minerydning og destruktion af våbenbeholdninger, samt at der arbejdes for universel tilslutning til Ottawa-konventionen.

7.1 5. Terrorismen og organiseret kriminalitet

Topmødet bør godkende FN's Generalsekretærs forslag til en samlet FN-strategi for **bekæmpelse af terrorisme** og forpligte sig til at gennemføre den. Topmødet bør også støtte indgåelsen af en vidtspændende konvention om terrorisme under 60. generalforsamling og senest i juni 2006 (således som det er foreslået af Generalforsamlingens formand). Det er også afgørende, at behovet for at tage fat på de grundlæggende årsager til terrorisme og vigtigheden af, at menneskerettighederne fuldt ud overholdes i kampen mod terrorisme, anerkendes i topmødets slutdokument.

Hvis terrorisme skal forebygges og bekæmpes effektivt, er vi nødt til at arbejde sammen inden for vores egne lande og med vores partnere ude i verden. Ud over dialog på politisk niveau tilstræber EU aktivt et internationalt samarbejde om teknisk bistand for at hjælpe lande med at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 samt bistå med opbygning af kapacitet og fremme frihed, sikkerhed og retfærdighed, retsstatsprincippet og god regeringsskik.

Kommissionen støtter også, at der udarbejdes en multilateral fremgangsmåde for **bekæmpelse af organiseret kriminalitet**, og arbejder for at sikre en omfattende ratificering og gennemførelse af internationale instrumenter, såsom de relevante FN-konventioner, og udarbejdelse af internationale standarder og bestemmelser udviklet i andre fora, f.eks. Europarådet, G8, OSCE og OECD. Kommissionen og UNODC har forstærket samarbejdet om bekæmpelse af organiseret kriminalitet og narkotika ved at indgå en samarbejdsaftale¹².

Gennemsigtighed og god regeringsførelse på finans-, skatte- og retsområdet er afgørende for, at man kan bekæmpe finansiering af terrorisme og organiseret kriminalitet, pengevask, erhvervsmæssigt og finansielt svig, skattesvind og –unddragelse, korruption og andre

¹¹ FN's Generalsekretærs rapport "In Larger Freedom", marts 2005.

¹² Brevveksling, undertegnet i januar 2005.

lovovertrædelser. EU bør derfor tilskynde sine partnere til at vedtage de højeste standarder for gennemsigtighed, informationsudveksling og samarbejde mellem kompetente myndigheder.

7.1.6. Miljø og sikkerhed

Kommissionen deler den opfattelse, at vi på grund af den indbyrdes forbindelse mellem sikkerhed, udvikling og menneskerettigheder må interessere os for alle staters sikkerhedsmæssige problemer og sikre en integreret behandling af deres økonomiske, miljømæssige og sociale dimensioner. Forbindelsen mellem **udnyttelsen af naturressourcer** (såsom diamanter eller tømmer) og **konflikter** har været en konstant faktor i nogle af de mest brutale konflikter i de seneste år. Topmødet bør anerkende **miljøets betydning for global sikkerhed** og den trussel, som en forringelse af miljøet udgør for sikkerheden. FN bør fuldt ud integrere miljøspørgsmål på planlægnings- og beslutningsniveauet for så vidt angår aktiviteter i forbindelse med forebyggelse af konflikter, humanitær bistand, fredsopbygning og genopbygning. Kommissionen mener desuden, at det yderligere bør overvejes:

- At styrke tilsynet med knappe, nedslidte, værdifulde og/eller grænseoverskridende miljøressourcer, især i områder, hvor de kan føre til konflikter, eller hvor en fælles forvaltning kan føre til bedre forbindelser mellem nabolande.
- Som led i en indsats for at løse de tilgrundliggende årsager til konflikter på en mere systematisk måde at oprette en FN-struktur, som skal undersøge forbindelsen mellem udnyttelse af naturressourcer og konflikter.
- At tilskynde donorregeringerne til at arbejde nært sammen med konflikttruede råvareproducerende lande om bedre forvaltning, gennemsigtighed og sporbarhed i centrale råvaresektorer.

EU kan bidrage til en forstærket overvågning af naturressourcer, navnlig gennem Kommissionens og Den Europæiske Rumorganisations fælles initiativ, der sigter mod at etablere en europæisk kapacitet til global miljø- og sikkerhedsovervågning inden 2008.

8. MENNESKERETTIGHEDER, DEMOKRATI OG RETSSTATSFORHOLD: ET BEDRE SYSTEM

8.1.1. Menneskerettigheder

EU bør fuldt ud støtte, at FN's Menneskerettighedskommission (CHR) erstattes af et stående **Menneskerettighedsråd** (HRC), der vælges direkte af Generalforsamlingen. Da medlemskab af HRC vil indebære et særligt ønske om at fremme og beskytte menneskerettighederne, bør det forventes af eventuelle medlemmer, at de viser vilje til at undersøge og forbedre deres egen menneskerettighedssituation. Dette kan f.eks. betyde, at der fremlægges nærmere oplysninger om tilsagn om at ratificere og gennemføre traktater om menneskerettigheder, opfyldelse af forpligtelser om indberetninger til organer nedsat i henhold til traktater om menneskerettigheder, aktivt samarbejde med særlige FN-mekanismer samt andre nationale og internationale aktiviteter, der fremmer og beskytter menneskerettighederne.

HRC bør bevare de positive træk ved det nuværende system, herunder de lande- og temaspecifikke procedurer. Det foreslåede peer review-system vil imidlertid give det nye organ en klar og hidtil ukendt rolle. Alle FN-medlemsstater bør være omfattede af processen,

som også bør omfatte alle menneskerettigheder. Det er meget forskelligt, i hvor høj grad centrale menneskerettighedsinstrumenter er ratificeret, og systemet bør derfor ikke blot baseres på opfyldelse af de menneskerettighedsforpligtelser, der er ratificeret af bestemte stater under undersøgelse, men bør også måle fremskridt på baggrund af en bredere vifte af menneskerettighedsstandarder.

Der skal imidlertid være et klart perspektiv for, hvad en sådan undersøgelse kan føre til. Der kan f.eks. være tale om henstillinger til forbedringer, eventuelt ledsaget af teknisk bistand, men også om kritik. HRC bør under alle omstændigheder til enhver tid kunne påpege pludselige og alvorlige forværringer af menneskerettighedssituationen i et givet land. Denne "alarmfunktion" vil være en vigtig opgave for HRC; en anden opgave vil være at støtte og overvåge integreringen af menneskerettighederne i alle aktiviteter, der hører under andre FN-organer, herunder Sikkerhedsrådet og Fredsopbygningskommissionen.

Det er ønskeligt, at det nye HRC nedsættes så hurtigt som muligt efter FN-topmødet og den forventede vedtagelse af nærmere bestemmelser om dets sammensætning og funktion på Generalforsamlingens 60. samling. EU bør omgående overveje implikationerne for færdigbehandlingen af ordningerne for det nye HRC på FN's 60. Generalforsamlings Tredje Udvalg og CHR's 62. samling. For at sikre, at staterne effektivt kan deltage i peer review-processen, bør der i god tid fastlægges en klar tidsplan for deltagelsen. EU kan foregribe tanken om peer reviews – forankring af samarbejdet om menneskerettigheder i en forsvarlig vurdering af bestemte landes behov og med et aktivt engagement fra det pågældende lands side – i sine overvejelser om eventuelle indgreb over for situationen i bestemte lande.

Et **styrket FN-Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR)** er et uundværligt supplement til oprettelsen af HCR, og der skal herunder lægges øget vægt på et samarbejde med staterne om opfyldelse af deres forpligtelser på menneskerettighedsområdet. EU's støtte til OHCHR bør udmønte sig i vedvarende bestræbelser for at sikre, at OHCHR er velforberedt til at gennemføre den omlægning, som er beskrevet i den handlingsplan, der blev forelagt FN's Generalsekretær i maj 2005. EU bør sikre, at dens reaktion tager hensyn til den vægt, der tillægges et større engagement i planen på landeniveau, hvilket er i tråd med EU's egen politik om at uddelegere mere ansvar i forbindelse med landespecifikke foranstaltninger. Ud over at fortsætte bestræbelserne for bedre donorkoordination bør dette omfatte et forbedret politisk samarbejde. Der kan også afholdes regelmæssige rundbordssamtaler mellem EU-medlemsstaternes ambassader, Kommissionens delegationer, FN og andre vigtige aktører, som kan medvirke til at identificere fælles lokale menneskerettighedsprioriteter, hvor der skal sættes mere målrettet ind. Kommissionen vil supplere OHCHR's indsats ved at tilvejebringe teknisk bistand med henblik på at fremme gennemførelsen af menneskerettighedsstandarder på verdensplan.

EU bør mere generelt understrege, at respekt for og beskyttelse af menneskerettighederne – herunder alle borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder - er af central betydning, når det drejer sig om at forbedre menneskers status og levevilkår.

8.1.2. Demokratifond

Den foreslåede oprettelse af en **Demokratifond** er et velkomment initiativ. Kommissionen anbefaler, at EU skal slå til lyd for, at Fonden skal virke på grundlag af anmodninger fra lande. Det er imidlertid vigtigt, at det civile samfund også støttes gennem Fonden. Fonden skal kunne fremme alle demokratiseringsaspekter og ikke blot området for valg handlinger.

Det skal især overvejes, hvordan Fonden kan bruges til at fremme dialogen om demokratiske værdier mellem folkeslag på tværs af kulturelle, religiøse og politiske skillelinjer.

De skridt, som er nødvendige for at fastlægge, hvordan Fonden skal fungere, skal tages umiddelbart efter topmødets afslutning, således at den kan blive operationel i begyndelsen af 2006. Kommissionen vil give input til EU's bidrag til FN-debatten om den foreslåede Demokratifond og vil sikre, at dens programmer og nye FN-anførte aktiviteter til fremme af demokratiet supplerer hinanden.

Kommissionen har i en årrække haft et nært samarbejde med FN's afdeling for bistand til valg handlinger (UN Electoral Assistance Division eller UNEAD) og med UNDP på valgområdet. For eksempel stillede Kommissionen før præsidentvalget og valgene til den grundlovgivende og kurdiske forsamling i Irak i januar 2005 eksperter til rådighed for arbejdet i FN's tekniske bistandsgruppe, der støttede Iraks uafhængige valgkommission, og den ydede samtidig mere end 30 mio. EUR til en trustfond forvaltet af FN til støtte for afviklingen af valg handlingerne. Kommissionen har også arbejdet tæt sammen med FN om valgspørgsmål i mange dele af verden, bl.a. Afghanistan, Guinea-Bissau, Libanon, Nigeria og Indonesien. Kommissionen er parat til at arbejde tæt sammen med Fonden som et led i EU's bredere samarbejde til støtte for demokratisering.

8.1.3. Ansvar for beskyttelse

EU bør støtte begrebet **ansvar for beskyttelse** og sikre, at det udmønter sig i, at stater påtager sig reelle forpligtelser og skrider til handling, herunder at der gøres fuld brug af Den Internationale Straffedomstol. Topmødet bør anerkende, at der foreligger en beskyttelsesforpligtelse. Hvis det på topmødet besluttes at opfordre Generalforsamlingen til at fortsætte debatten om dette spørgsmål, bør denne opfordring ledsages af et klart mål og en klar tidsfrist (der ikke bør vare ud over den 60. Generalforsamling).

8.1.4. Menneskers sikkerhed

Kommissionen bekræfter igen sin vilje til at fremme menneskers sikkerhed som et middel til at styrke mennesker og effektivt sætte ind mod usikkerhed. I denne forbindelse vil den især støtte foranstaltninger til beskyttelse af børn, der er berørt af væbnede konflikter, ikke mindst med det mål at forbyde, at de misbruges som soldater.

9. HUMANITÆR BISTAND: STYRKELSE AF DEN INTERNATIONALE KAPACITET

På det **humanitære område** bør EU støtte bestræbelserne for at styrke det humanitære systems kapacitet til at reagere effektivt og forholdsmæssigt på humanitære kriser. EU bør nøje granske de anbefalinger, der følger af det initiativ om undersøgelse af den humanitære indsats, som er taget af Nødhjælpskoordinatoren/Undergeneralsekretæren for Humanitære Anliggender, og bør arbejde sammen med FN-systemet om at sikre, at det følges op konkret. EU bør både gennem sit politiske arbejde og sin indsats i marken medvirke til at støtte FN med at bevare og beskytte det humanitære rum og de humanitære principper, sørge for sikker adgang til sårbare befolkningsgrupper, tilstræbe en mere sammenhængende finansiering, forbedre den lokale kapacitet i katastrofetruede områder samt styrke FN's egen interne koordineringsrolle og den humanitære koordinators lederrolle. Endvidere bør EU arbejde sammen med FN om at forbedre accepten af retningslinjerne for internt fordrevne som international standard for beskyttelse af sådanne personer og om vedtagelse af bestemmelser herom i national lovgivning.

10. STYRKELSE AF DE FORENEDE NATIONER: INSTITUTIONELLE REFORMER

10.1.1. *Generalforsamlingen*

EU bør understrege sin støtte til en **revitalisering af Generalforsamlingen**. Der er behov for igen at give Generalforsamlingen politisk betydning, forsvare dens rolle som det vigtigste universelle forhandlingsorgan og støtte konklusioner herom på topmødet. Generalforsamlingens dagsorden bør i højere grad være koncentreret om globale FN-prioriteter, hvorom der er enighed, og de vigtigste aktuelle substansspørgsmål. EU bør også støtte en øget deltagelse af civilsamfundet i FN's arbejde og henstillingerne i Cardoso-rapporten.

10.1.2. *ECOSOC*

EU bør udtrykke støtte til en **reform af ECOSOC**, så dette organ kommer til at fungere bedre. Topmødet bør i sine konklusioner understrege ECOSOC's rolle inden for alle søjler af bæredygtig udvikling og sikre, at enhver reform af ECOSOC og dets aktiviteter er forenelige og sammenhængende med reformerne af Generalforsamlingen og dens udvalg. ECOSOC's rolle som bro til andre institutioner og med hensyn til at sikre sammenhæng, koordineret gennemførelse og opfølgning af større FN-konferencer og topmøder skal styrkes inden for udvikling og økonomisk styring samt i forbindelse med andre økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter.

10.1.3. *Sikkerhedsrådet*

FN's medlemmer bør fortsætte diskussionerne om en omfattende reform af **Sikkerhedsrådet** og om, hvordan det kan gøres mere repræsentativt og gennemsigtigt. I denne forbindelse er det imidlertid afgørende, at drøftelser om en reform af FN's Sikkerhedsråd ikke hindrer, at der gøres fremskridt med hensyn til andre spørgsmål på topmødets dagsorden.

10.1.4. *Menneskerettighedsrådet*

HRC vil med tiden kunne nedsættes som et vigtigt organ under FN-pagten, men da dette kræver en revision af pagten, kan der vedtages en midlertidig løsning, hvor HRC oprettes som et underorgan for Generalforsamlingen. EU bør også sikre, at der etableres mekanismer til fuldt ud at inddrage ngo'er i HRC's arbejde. Efterhånden som HRC's undersøgelsessystem udvikles, kan et vellykket samarbejde med rådet og med de særlige mekanismer også forventes at øge en stats chancer for at blive valgt til HRC. EU bør udforske tanken om denne sammenknytning yderligere sammen med andre medlemmer af den vestlige gruppe og bør også føre an med et godt eksempel.

10.1.5. *FN's Sekretariat*

En **reform af FN's Sekretariat** er et afgørende led i gennemførelsen af reformer af FN. EU bør understrege sin støtte til FN's Generalsekretærs reformbestræbelser og sin vilje til at tage ordningerne for FN's drift op til overvejelse i henhold til de konklusioner, der drages på topmødet.

10.1.6. *Sammenhængen i FN-systemet*

FN's system af organer, fonde og programmer er gennem tiden ekspanderet både med hensyn til antal og aktivitetsområder, hvilket har ført til, at der forekommer en betydelig overlappning

af mandater og foranstaltninger mellem forskellige organer i systemet. EU bør aktivt deltage i indsatsen for at forbedre FN-systemets sammenhæng og effektivitet, især i dens aktiviteter på landeniveau. Denne forbedrede sammenhæng og koordination skal også føre til et bedre og mere systematisk samarbejde med andre parter, herunder Verdensbanken. UN's organer, fonde og programmer bør derfor gennemføre deres tekniske aktiviteter på landeplan, så de effektivt bistår de pågældende lande med at udarbejde og gennemføre de nationale strategier for fattigdomsbekæmpelse, der er nødvendige for at nå millenniumsudviklingsmålene. Den vejledende rolle, som UNDP og UNDG spiller for FN's landegrupper, er af afgørende betydning for at drive denne proces fremad og bør – ligesom den rolle, der spilles af FN's faste koordinator på stedet – styrkes. Styrelserne og direktionerne for de forskellige organer, fonde og programmer bør fuldt ud støtte denne proces, og EU bør spille en central rolle i denne vigtige del af FN-reformen.

Det er også af central betydning at styrke sammenhængen, når der oprettes nye FN-strukturer og –organer. Navnlige bør den nye Fredsopbygningskommission og Menneskerettighedsrådet være velintegrerede i FN-systemet, herunder gennem etablering af effektive indbyrdes forbindelser.

10.1.7. Miljøforvaltning

En **forbedret miljøforvaltning** på alle niveauer er en vigtig del af dagsordenen for fattigdomsbekæmpelse og global sikkerhed. Der er behov for en omgående undersøgelse af mandaterne for FN's organer, fonde og programmer med henblik på en yderligere integration af miljøet i hele FN-systemet. Der bør tilskyndes til partnerskabsforbindelser mellem FN-organer, når dette er nødvendigt.

Topmødet bør træffe en klar beslutning om at påbegynde arbejdet med at etablere en **FN-miljøorganisation** og fastlægge en tidsplan for yderligere skridt. Denne organisation bør bygge på UNEP med et integreret og ajourført mandat på grundlag af stabile, modificerbare og forudsigelige finansielle bidrag, og den bør have samme status som andre FN-særorganer. En FN-miljøorganisation med hovedkvarter i Nairobi vil på integreret og sammenhængende måde fremme miljødimensionen af bæredygtig udvikling og arbejde nært sammen med de multilaterale organer herom, idet hver side kan gøre bedst mulig brug af sine komparative fordele.

10.1.8. Forbindelserne mellem FN og regionale organisationer.

Kommissionen foreslår, at EU hilser FN's Generalsekretærs ønske om at indgå **aftaler** (eller aftalememoranda) **mellem FN og regionale organisationer** velkommen, og at det bør overvejes at indgå en sådan aftale eller et aftalememorandum med FN for at tilvejebringe generelle institutionelle rammer for samarbejdet, der skal bygge på eksisterende samarbejdsformer. For så vidt angår **stærkelse af regionale organisationers kapacitet** vil EU øge støtten til at opbygge kapacitet hos Den Afrikanske Union. Den vil støtte gennemførelsen af reformer, som affødes af den afrikanske peer review-mekanisme, og har opfordret Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag. EU vil øge støtten til Den Afrikanske Union og andre underregionale organisationer på området for fred og sikkerhed inden for rammerne af den europæiske handlingsplan for fred og sikkerhed i Afrika og gennem Fredsfaciliteten.

KONKLUSION

Efterhånden som forberedelserne til topmødet skrider frem og nu har taget afgørende fart med fremlæggelsen af et udkast til slutdokument, har EU en klar mulighed for – hvilket også stærkt forventes af mange internationale partnere - i de kommende måneder at spille en ledende rolle for at sikre, at topmødet bliver vellykket, og at dets resultatet udmøntes i handling. På grundlag af sine forpligtelser på udviklingsområdet og sine regelmæssige bidrag til mange vigtige aspekter af debatten bør EU allerede på nuværende tidspunkt være rede til at se længere frem end topmødet og fremlægge tanker om, hvordan dets resultater effektivt kan gennemføres, samt om, hvordan de resterende udestående spørgsmål hurtigt kan løses. Efter Kommissionens opfattelse bør EU navnlig fortsætte med at have høje ambitioner for topmødet og holde kontakt med de øvrige interesserede parter i reformdebatten, især andre FN-medlemsstater og repræsentanter for det civile samfund, samt støtte FN's Generalsekretær og hans folk og Generalforsamlingens formand mest muligt i deres arbejde med at forberede et vellykket topmøde. EU har klart vist vilje til at gøre en indsats for, at topmødet skal blive en succes. Det vil være op til EU at fortsætte hermed, så andre kan følge denne vej.